न्यायनीति प्रदर्शक

न्योप्रहसन—नाटक

प्रकाशक-

सियाणा नगर सुविधिजिन जैन-मंडलीकी

तर्फसे

मन्नालाल चोपड़ा (रतलाम)

विदाउट प्राइस. आवृत्ति १ ली प्रति १०००.

अमदावाद— श्री सत्यविजय प्रीन्टींग प्रेसमें

शा. सांकलचंद हरिलाले मुद्रित कीया

श्रीमद्राजेन्द्रसूर्यभ्युदयावली ग्रन्थाङ्क २०

श्रीसौधर्मबृहत्तपागच्छीय—

भट्टारक—श्रीविजयधनचन्द्रसूरिजी

महाराज विरचित—

श्री यशोब्रह्मनृप नाटक.

संशोधक—

मुनिश्रीदीपविजयजी महाराज

(जिसको)

मुनिश्रीयतीन्द्रविजयजी महाराज के

सदुपदेशसे—

श्रीसीयाणानगर 'सुविधिजिन' जैन

मंडलीने छपवाकर—

प्रकाशित किया.

श्रीराजेन्द्रसूरि सं० ८, श्रीविक्रम सं. १९७०

પ્રસ્તાવના.

યહ નાટક સત્યપ્રતિજ્ઞા ઔર ન્યાયનીતિ કા પ્રત્યક્ષ કલાનુભવ કરાને મેં આદર્શ કે સદૃશ હૈ; જો લોગ નીતિ ભ્રષ્ટ નહીં હોતેહં વે યશોબ્રહ્મરાજા કી તરહ પ્રશંસા કે પાત્ર વનકર અપરિમિત સુખાનુભવ કરતે હૈં યશોબ્રહ્મરાજા કે સમાન સત્યપ્રતિજ્ઞા ઔર ન્યાયનીતિ કા સબ કોઇ અનુકરણ કરસકેં ઇસ હેતુ સે યહ સુન્દર ઔર સરલ નાટક મુનિવર્ય્ય શ્રી દીપવિજયજી તથા શ્રી યતીન્દ્રવિજયજી મહારાજ કે પાસ ‘ શુદ્ધકરાકર ’ ‘ શ્રીસીયાણા નગર સુવિધિજિન જૈનમંડલી ’ ને ખાસ ભેટ દેનેકેં લિએ ‘ રતલામસ્થ ’ મન્નાલાલ ચોપડા ’ કી મારફત ‘સત્યવિજય’–પ્રિંટિંગપ્રેસ અમદાવાદ ’ મેં છપવાયા હૈ અતઃ જિન મહાશયોં કો આવશ્યકતાહો, વે એક આનેકા ટિકિટ ભેજકર મંગાલેવેં.

શ્રી સીયાનાનગર સુવિધિજિન જૈનમંડલી.

મુ. સીયાના (મારવાડ)

પાત્રસમૂહોના નામ.

નાટ્યાચાર્ય—નાટકકા માલિક,
નટી—નાટ્યાચાર્યકી સ્ત્રી,
વિદૂષક—યશોબ્રહ્મ રાજાકા રસોઈદાર,
વિનોદીલાલ—જૈનયોગીકા મિત્ર.
કાલાનવેદી—અવસરકી વાત કહને વાલા.
દ્વારપાલ—રાજમહલકે દ્વારપર પહરા દેનેવાલા.
બન્દગીદાર—રાજાકી સેવા કરને વાલા,
છડીદાર—રાજાકે આગે વિરૂદાવલી બોલનેવાલા.
નગરનાયિકા—'કટકપુર'કી વેશ્યા.
ખબરીદાર—રાજાકો ખબર દેનેવાલા.
રાજા—કટકપુર નગરકા સ્વામી.
જૈનયોગી—પર્યટનકરને વાલા કોઈ યોગી.
પ્રધાન—યશોબ્રહ્મરાજા કા દિવાન.
અરજીદાર—કટકપુર નિવાસી શેઠ.
કોટવાલ—કટકપુરકી નિગાહ રખનેવાલા.

કાંણિયો-કટકપુરનિવાસી એક ધૂર્ત્ત.
પુરોહિત-કટકપુર નિવાસી ધૂર્ત્ત બ્રાહ્મણ.
જેઠો-જીતશત્રુ રાજાકા ભેજા હુવા પ્રધાન.
સૌભાગ્યવતી-યશોબ્રહ્મ રાજાકી પટરાણી.
દાસી-સૌભાગ્યવતી રાણીકે સાથ રહનેવાલી.
જૈનનિમિત્તિયો-અગમ નિગમકી પ્રત્યક્ષ વાત
કા કહનેવાલા.
સારથી-બગ્ઘી ઔર રથ ચલાનેવાલા.
કુંવર-યશોબ્રહ્મ રાજાકા પુત્ર.
સ્મૃતિશાસ્ત્રજ્ઞ-ન્યાયનીતિ શાસ્ત્ર કે જાનકાર.
દેવી-રાજાકી અધિષ્ટાયિકા.
વનપાલ-રાજાકે બગીચે કા રક્ષક.
ગુરૂધર્મઘોષ-જૈનધર્મોપદેશ દેનેવાલા આચાર્ય.

ન્યાયનીતિપ્રદર્શક—

શ્રી યશોબ્રહ્મનૃપ નાટક.

(પંચાંકી)

મંગલાચરણમ્

સંહિયાઁ આવો મંગલ ગાવો તુમેં,
બાલઘૂંઘરવાલે, બાલ ઘૂઁઘરવાલે—મજે-
દાર ઘૂઁઘરવાલે, સંહિયાઁ આવો મં૦ ટેર.
રિષભ અજીત સંભવ અભિનંદન,
સુમતિ સુમતિ દાતાર,
પદ્મપ્રભુ સુપારસ નામેં,
ઘર ઘર મંગલ ચાર ॥ સં૦ ॥
ચન્દ્ર સુવિધિ શીતલ શ્રેયાંસજી,
વાસુપૂજ્ય મહારાજ,
વિમલ અનંત જિનધરમ આરાધી,

પામો અવિચલરાજ ॥ સં૦ ॥૨॥
શાંતિ કુન્થુ ને અર મલ્લીજિન,
મુનિસુવ્રત ધરી ધ્યાન,
નમિ નેમી પાર્શ્વ વીર નામથી,
મંગલ ક્રોડ કલ્યાણુ ॥ સં૦ ॥૩॥
નગરસીયાણે સુવિધિ જીણંદનો,
મંદિર દેવ વિમાન;
જિન ચોવીસિને વંદન કરતા,
પ્રગટે પુન્ય નિધાન ॥ સં૦ ॥૪॥
સદ્ગુરૂ સરસ્વતી જૈનશાસનને,
પ્રેમેં કરી પરણામ;
યશોબ્રહ્મ રાજાનો નાટક,
ભજવું ન્યાયનો ધામ ॥ સં૦ ॥૫॥
ન્યાયથી તનધન સંપજેરે,
ન્યાયથી રાજ સમ્રાજ;
'સુરિરાજેન્દ્ર' ને ધનચન્દ્રસુરિજી,
ન્યાયથી સારે કાજ ॥ સં૦ ॥૬॥

અંક ૧.

ત્રિતાલી-ચોપાઇ.

નાટ્યાચાર્ય—

પ્રાણપ્રિયા જલદી પધારો,
હવે કામ પડ્યો છે તુમારો;

નટી વાક્ય--

પ્રાણનાથ! આ હાજર ઊભી,
કરો હુકમ બજાવું ખૂબી;

નાટ્યાચાર્ય--

પ્રિયા ! નૂતન નાટક ભજવું,
આ ! સદ્ગુણિની સભાને રંજવું;

નટીવાક્ય--

પ્રાણનાથનો હુકુમ પ્રમાણ,
કહૂં નૂતન નાટક આખ્યાન;

રાગ—કલ્યાણ.

શ્રીસંખેશ્વરા પ્રભુપાર્શ્વ જીનવરા—એદેશી.

ચતુર સભાજનો !, ધન્ય દિવસ આ જનો; નીતિનો આખ્યાન, યશોભદ્ર રાજનો; જમ્બૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં, નગર ગુણે અભિરામ; ' કલ્યાણકટક ' પુરનો તે સ્વામી, સકલ કલા ગુણ ધામ ॥ ચ૦ ॥૧॥ ખ્યાગ ત્યાગ નિકલંક સોભાગી, સુમતિ સખિ સિણગાર; ન્યાયનીતિ પ્રજા પ્રતિપાળે, કરે દુષ્ટ સંહાર ॥ ચ૦॥ ૨॥ સકલ સિણગાર તણો તે આગર, 'સૌભાગ્યસુન્દરી ' ભરતાર; વ્યસનાદિક દઇ દેશ નિકાલો, કરે સજન ઉપગાર ॥ ચ૦ ॥૩॥ ધર્મ—અર્થ અરૂ કામ પુરૂષારથ, સાધે અવસર જાણ; જિનપૂજા ગુરૂ સ્વામી ભકિત, ગાવે જિનગુણ ગાન

॥ચ૦॥૪॥ ન્યાયઘંટ નિજરાજસભામેં, વંધાવી મનુહાર; 'અર્હન્નીતિ' શાસ્ત્ર પ્રમાણે, ન્યાય કરે નિરધાર ॥ ચ૦ ॥૫॥ શબ્દરૂપ રસગંધ ફરસના, ભોગવે ભોગ રસાલ; સુરિરાજેન્દ્રવનચન્દ્ર પસાયે, નિતનિત મંગલમાલ ॥ ચ૦ ॥૬॥

હું તો મારવાડરો વણિયો—એ રાગ.

વિદૂષક-

ભાઇ ગડબડ શું છે આજ, એવડાં લોક મલ્યા શ્યા કાજ, વારૂં જો હોવે જી મનવાર, વંદા ખાનેકું તૈયાર ॥ ટેર ॥ જીમનવારમેં એવડાં લોકનો, શ્યું છે ભાઇ કામ; વંદાકું જો યાદ કરો તો, ખાલી કરૂં સબ ઠામ; ॥ ભા૦ ॥૧॥ અધમણ સીરો લાપસી, મણુભર લાડુ જોય; ઘડી પલકકે અંદર ખાકે, વંદા ભૂંખા

હોય ॥ ભા૦ ॥૨॥ ગોલીભર મેરે ઘાટ છાસતો, મૂતનકી હૈ વાર, કામ કરણમેં કીકલો, પણ ખાનેકું હુંસીયાર ॥ભા૦॥

ત્રિતાલી–ચોપાઇ.

વિનોદલાલ-

આ ઘોડમુખો ક્યાંથી આવ્યો,
આ તે ઊખલ મેં મૂસલ ફાવ્યો;
એણે રંગમાં ભંગજ પાડયો,
રૂડી ગમ્મત ખેલ વગાડયો;
તૂં તો જાન આગો અહિંથી ભાઇ,
યહાં ખાવા પીવા નથી કૈંાઇ.

વિદૂષક-

જ્યારે પડે ભાઇ ઊખલ મેં મસલ,
ત્યારે પેટમેં ખેમ ને કૂસલ;
રંગમેં પીવે વંદા ભંગ,
વાધે લાડુ ખાનેકા ઉમંગ;

ગીતિ રાગમેં દોહા.

ભંગ ગંગ દો વેન હૈ, રહથી શિવકે સંગ,
જટા વધારણ ગંગ હૈ ત્યાં જ્ઞાનવધારણ ભંગ.

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

પડે રંગ માંહે જવ ભંગા,
વંહા લાડૂ ખાવેગા ચંગા,
યહાં તો ખાને પીનેકા નહીં ભ્રાત,
તબ રમત ગમતકી કયા બાત;
અબ હમ જાતે હૈ દરબાર,
ખાયંગે લાડૂ શોલ અઢાર;

નાટયાચાર્ય–

અરે વિદુષક ? કહાં જાતા હૈ, જરા ઠહર, ઔર મેરે સવાલકા જબાબ દેતા જા.

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

તારો વિચિત્ર દીસે ભાઇ વેસ,
તૂં તો કયાંથી આવ્યો આ દેશ,

તારો શું ? છે ગામ ને ઠામ,
તૂં તો ઓળખાયે શા નામ ?

વિદૂષક—

મેરા ઊજડ પહાડ હૈ દેશ,
વાસી જંગલ ગાઁવ પ્રદેશ;
મેરા જંગલી પડ્યા હૈ નામ,
તોભી વિદૂષક નામકે ઠામ.

નાટ્યાચાર્ય—

વિદૂષક મસ્કરો કહેવાય,
તું તો સાંચો બોલ્યો મુજ ભાય.

વિદૂષક—

મૂઁછ મરોડ ને રોટી તોડ,
મેરા સચ્ચા નામકી જોડ.
જો તેરે સાદી બાદિ કરણા હૈ,
તો વંદા—પગ વિચ મૂતરણા હૈ;

નાટ્યાચાર્ય-

મારે કામ પડયો છે તારો,
થાજે મદદગાર તૂં મ્હારો,
હુઁ તો નીતિ નાટક ભજવું,
ત્યાં તું કરજે સભા તણું રંજવું.

વિદૂષક-

થઇશ મદદગાર હું તારો,
કરજે ભોજનની મુજ સારો;
લચપચતા તો અઢારહ લાડુ,
મોટા ગાડુઆ જેવડા જાડુ,
પીવાને જો પાવ કસુંબો,
તો વંદા પૂરે મનકો સુંબો.

નાટ્યાચાર્ય-

તું તો ચાલ મ્હારે મુકામ,
તારા સરવે સરસે કામ;

લાડુ કપડા લાલ કસુંબો,
ખાવા પીવા મલશે વલી ખુબો;
પાત્રને ટોલે જો તું મલશે,
તો ત્હારો દહાડો વલશે.

વિદૂષક-

વસવસ જબતો ચલું તેરી લાર,
વંદા લાડુ ઉડાવણ હાર;
કપડા દપડાકી તો ગર્જ નહીં હૈ,
ખાન પાનેકી બુંબ ઘણી હૈ,
'ધનચન્દ્રસુરિ'વર રાજ,
કિયા ખાન પાનકા ત્યાજ;

અંક ર.

રાજસભા-કાલનિવેદી વાકય
ત્રિતાલી ચોપાઇ-
રાજ ! હવ મહેલમાથી પધારો,

થાઓ સમા તણા અલઙ્કારો;
હવે કચેરીનો અવસર આવ્યો,
સહુ રાજમંડલ તો ભરાવ્યો.

દ્વારપાલ–

સાવધાન ! સાવધાન ! !, રાજ પધારે સભા સ્થાન, હવે ગડબડ કોઇના કરશો, જો કરશો તો દંડ શિક્ષામાં પડશો.

વન્દગીદાર–

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

ખમા ખમા ધણી ખમારે વાલા,
પધારો રાજા નીતિના લાલા;

છડીદાર–

"નીતિ કે બાદસાહ, નીતિકે શિરદાર, ન્યાયાધીશ, ન્યાયસિરામણી, જૈન કે દિવાન, જૈન કે મંડાણ, ગરીબનિવાજ, ગરીબશિર તાજ, વડે જાઓ મ-

હીરવાન નજર રખ્ખે" રાજા રાજસભા મેં આકર બેઠા, તવ નગર નાયકા વધાને લગા.

નગરનાયકા-

મરૂમાઢ રાગમેં-

આવો આવો પધારો રાજ, વેસો ને સિંહાસને મ્હારારાજાાટેરાા થેં તો એકણ કયારે નીર, પાવો બકરી વાગને મ્હારારાજ ।।આ૦।।૧।। થેં તો ન્યાય છત્ર ધરયો શીસ, પ્રજાપ્રતિ પાલને-મ્હા૦ ।। આ૦ ।।૨।। થાંરે વિહુ પાસે ચામર વીંજાય, દાન દયા દાખવા-મ્હા૦ ।।આ૦।। ૩।। થેં તો ધારી ઢલકતી ઢાલ, દીનદયા કારણે, મ્હા૦ ।।આ૦।।૪।। થારે ક્ષમા ખડગ પ્રસિદ્ધ, વ્યસન વિષ વારને-મ્હા૦ ।।આ૦।।૫।। થાંરે ખાંધે ભમર વન્દૂક,

સંતોષકી જામકી–મ્હા૦ ॥ આ૦ ॥૬॥ થાંરે ગમદા ગોલી નજીક, પ્રભુકા નામ-કી–મ્હા૦ ॥આ૦॥૭॥ થાંરે સમદમ સ-મકિતરૂપ, કટારો વાંકડો–મ્હા૦॥ આ૦॥ ૮॥ થાંને દેખી મોહમલ જોધ, ચાયેઘણો રાંકડો–મ્હા૦॥આ૦॥૯॥ થાંરે ભાલો ભ-લકાદાર, મોહન નિરલોભનો–મ્હા૦ ॥ આ૦ ॥૧૦॥ થેંતો મોહરાજ સિરદાર, લોભ થિર થોભનો–મ્હા૦॥આ૦ ॥૧૧॥ થાંરે રાજનીતિ આતમ ધામ, વિહું પખ ઊજલા-મ્હા૦॥આ૦॥૧૨॥ધન'ધનચન્દ્ર-સુરી'મહારાજ,સ્વર્ગસુખ આગલા–મ્હા૦ ॥ આ૦ ॥૧૩॥

[illegible]બરીદાર–

રાજાધિરાજ ? જૈનયોગી ઔરાવ-

નોદીલાલ આના ચાહતે હૈં । હજૂર કા હુકુમ હો, તો દોનોં કો સભામેં આને દૈં.

રાજા–અચ્છા આને દો.

જૈનયોગી–

ત્રિતાલી–ચોપાઇ.

કયા હૈ કયા હૈ !? યહાઁ તો ભાઇ,
હૈ કયા રમત ગમતકી ઠગાઇ;

વિનોદીલાલ–

નહીં યહાં રમત ગમત મહારાજ,
યહાઁ તો હૈ રાજ કાજ સમાજ;
કયા રમત ગમતકી સમાજ ?
જો સમજો તો કહો મહારાજ;

જૈનયોગી-

સવ સમજે, ભાઇ સવ સમજે,

વિનોદીલાલ-

ક્યા સમજે ? જોગી ક્યા સમજે ?;

જૈનયોગી-

રમત સમજે ગમત સમજે, રમત ગમતકી બાત સમજે ભાઇ સવ સમજે ।

વિનોદીલાલ-

ક્યા રમત ઔર ક્યા ગમત ? ક્યા રમત ઔર ગમતકી બાતેં ?

જૈનયોગી-

નીંબકે કટકે લિયે, ભીતરસે વોલે

કિયે; પિછાડી વાલેને ઢબ ઢબ કિયા, ધકલી તલફતી જીવડા દિયા; એસી ર-મતકો હમ સમજે ભાઇ! હમ સમજે।

વિનોદીલાલ-

યોગીરાજ! રમત તો હમ જાની અવ ગમતકી કરો સમજાની?।

જોગીરાજ-

રાગ ઠુમરી–સવૈયા છન્દ–

જિન નામ વિચારકે કામ કિયા, પ્રભુ નામ કથા ન રૂચે ઉનકૂં રે। તિન એક વામ બુલાય લીની વહાં, નાચ દેખાવત હૈ ઇનકૂં રે ॥ જિ૦ ॥૧॥ ધ્રિ-ગતાં ધ્રિગતાં મૃદંગ કહે તબ, તાલ કહે કિનકં કિનકૂં રે ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥ ઉત્તર

નાર બતાવત હૈ યોંહી, વૈઠ રહે ઇનકૂ ઇનકૂં રે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥

રાજા-પ્રધાનજી?

યહાઁપર કોઇ જૈનયોગી ફિરતા હૈ ઔર ઇધરકી તરફ આતે દેખ પડતા હૈ।

પ્રધાન-

પધારો પધારો મહારાજ! ઇસ આ-સનપર વિરાજો। એસા કહનેપર યોગીરાજ આસન પર। વૈઠે ઔર રાજા ખડ્ગ મેલ કર સામને બૈઠા।

રાજા-

ત્રિતાલી-ચોપાઈ-

કહાઁસે આયે કહાઁ જાનેકા વિચાર,

કહૂઁા વૃસત હો કરૂણાધાર ।
કહાં કહાં તપ તુમ કીન્હા,
કહૂઁા જ્ઞાન ખજાના ચીન્હા ।

ૈનયોગી-

રાગ-વણુજારા.

હમ જૈનયોગી સુણ રાના, નહીં વસનેકા હમ થાના ॥ ટેર ॥ હમ નિગોદ દેશસે આયે, લખ ચોરાસી અલખ જગાયે જી । ફેરી ફિરનેકા ન ઠિકાના ॥ ન૦ ॥ ૧ ॥ વહુ પુન્ય જોગ જવ પાયા તવ મનુષ્યપુરી મેં આયા જી । ઉત્તમ કુલ વાસ વસાના ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ હમ જાતી પંચેન્દ્રિય જાતી, હુવા મનુષ્યગોત્ર વિખ્યાતીરે । સુવિચાર મોક્ષકા જાના ॥

ન૦ ॥ ૩ ॥ સદ્ગુરૂ સદાગમ સંગી, હુ-
આ જૈન ધરમકા રંગી રે । સ્યાદ્વાદ
જૈન પહિચાના ॥ ન૦ ॥૪॥ બાર બાર
ચોવીસ તો વરસાં, તપ અષ્ટાપદ ગિરિ
પે કરસાંજી । વહાઁ ધ્યાન પ્રભુકા ધ્યાના
॥ ન૦ । ૫ ॥ બાર બાર ચોવીસ તો
વરસે, તપે અર્બુદગિરિપે હરસેજી ।
વહાઁ ધ્યાન પ્રભુકા ધ્યાના ॥ ન૦ ॥ ૬॥
બાર બાર ચોવીસ તો વરસે, તપે સમે-
ત શિખરપે હરસે જીાવહાઁ ધ્યાન પ્રભુકા
ગ્યાના ॥ ન૦ ॥૭॥ બાર બાર ચોવીસ
તો વરસે, તપે શંત્રુજય ગિરિપે હરસે
જી । વહાઁ ધ્યાન પ્રભુકા ધ્યાના ॥ન૦।૮॥
અબ ગિરનાર ગિરિકી ગૂફા, ચીન્હ ચુન
સુગંધી પૂફાજી । સૂરિધનચન્દ્ર નેમ ગુણ
ગાના ॥ ન૦ ॥ ૯ ॥

રાજા-

વાહ વાહ જોગીરાજ ?, તુમ દીઠે સરચા અમ કાજ । કરે અબ જૈનગમત આવાજ, કહો બાત અપૂરવ આજ ।

જૈનયોગી-

બાત બાત જૈનકી બાત, સુણ રાજા તું સચ્ચી ખ્યાત । લોક જાણે લપાક બાત, કેળકા કૈંાટા સવા-[1]અઢારે-હાથા। તિસ ઊપર વસે તીન [2]ગાઁવ, દોય સૂને એક વસાહી નહીં । તિસમેં રહતે હૈં તીન કુંભાર[3], દોય ઠોટી ઔર એક ઘડેહી

૧ અઢાર પાપસ્થાનકરૂપ, ૨-કામ રાગ, સ્નેહ રાગ (સૂના) દૃષ્ટિ રાગ (વસે નહીં), ૩ અજ્ઞાન, મોહની (ઠોટી) મિથ્યાત્વ (ઘડે નહીં),

નહીં । તિસને ઘડી તીન [૪]તુલડી, દોય ફૂટી ઔર એક ચઢેહી નહીં। તિસમેં રાંધે તીન [૫]મૂંગ, દોય કરડુ, ઓર એક સીજે હી નહીં । તિસમેં જિમાયે તીન [૬]બ્રાહ્મણ, દોય વ્રતિ, ઔર એક જીમેહી નહીં । તિનોંકો દી તીન [૭]ગાય, દોય તો વાંઝણી ઔર એક બિઆવેહી નહીં । તિસને વિઆયે તીન [૮]વાછડા, દોય ખોડા, ઔર એક જુતે હી નહીં । તિસને ચલાયે તીન

૪—દુર્ભવ્ય (ચઢે નહીં) અભવ્ય, જાતિભવ્ય (ફૂટી) ૫—રિદ્ધિગારવ, રસગારવ (કરડુ) શાતા ગારવ (સીજે નહીં) ૬—મતિજ્ઞાન, શ્રુતિજ્ઞાન (વ્રતી) વિભંગ (જીમે નહીં—વિરતી ભાવ પામે નહીં) ૭—સમકિત મોહની, મિશ્ર મોહની (વિઆવે નહીં). મિથ્યાત્વ મોહની (વાંઝણી) ૮ અવિરતિ, દેશવિરતિ (ખોડા)

૯રથ, દોય ખડા ઔર એક ચલેહી નહીં
તિસમેં બૈઠે તીન જૈન-[૧૦]જોગી, દોય
તો મૌની ઔર એક બોલેહી નહીં ।
એસી ૨ જૈન ગમતકી વાતેં કહી,
ઇનકા અરથ ધનમુની જાને સહી ।

વિનોદીલાલ-

ત્રિતાલી ચોપાઇ-

ખ્યાતીકા અરથ કહી સમજાવે,
સબ સભાજનો રંજિત થાવે ।
એહવે 'ન્યાયઘંટ' ત્યાં વાજ્યો,
સહુ સભામંડલ શિર ગાજ્યો ।

સર્વ વિરતિ (જુતે નહી) ૯ સરાગી, વેરાગી (ખડા) વીતરાગી (ચલે નહી) ૧૦ મનયોગી, કાયયોગી (મૌની) વચનયોગી (બોલે નહીં)

અરજદાર અરજી કરે આઇ,
રાજ સભા સુણે ચિત લાઇ ।

અરજીદાર સેઠ-

અરજી સાંભલો ને સરકાર—એ રાગ—

મારી અરજી સુણો સરકાર,મુજને મિત્ર મલ્યો નાદાર ॥ ટેર ॥ કાંણીયો કુબુધયો ધુરત પુરોહિત, રાજનો રમુજીદાર । ખાવા પીવાનો ખોટ ખજાનો, બાત કરવા હુંશીયાર ॥ મા૦ ॥ ૧ ॥ ખાંડ ગલે જ્યારે ભેલા હોવે, ગાંડ ગલે જાવે દૂર । એવા મિત્રને દેસવટ્ટો દિયો, નદી વહંતે પૂર ॥ મા૦ ॥ ૨ ॥ મિત્ર મિલ્યા મુજને તો એવા,જેવા ભૂત ભડંગ । કહ્યો તો કોઇનો માને નહીં, ને કૂદે તડંગ તડંગ ॥મા૦ ॥૩॥ જીમણી આંખ

અડાણે મેલી, તારાજ બાપને ઘેર।
દશ લાખ સોનૈયા આપો, નહીં તો આ-
પો બેર ॥ મા૦ ॥ ૪ ॥ ધુરત પુરોહિત
કામણગારો,બેરનો થાવા યાર। એક દિન
છલ કરી મુજને પૂછે, અચરિજ દીઠ
ઉદાર ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥ હું પણ ભોલો ને
ભલપણ છું, મિત્ર અચરિજ ઉકીઠ।
નગર વાહિર એક ગાઉને અંતર, કૂપક
માહે દીઠ ॥ મા૦ ॥ ૬ ॥ અકાલે આંબો
ફલ્યોજ ફૂલ્યો,ફલ દીઠા મનુહાર। મિત્ર
કહે એવી ગપ્પ શ્યું મારે, અકાલે ફલે
ન લિગાર ॥ મા૦ ॥૭॥ ધુરત કહે બાત
તાહરી જો સાચી તો, તાહરે ને મારે
હોડ। મનમાની લેવી બેહૂના ઘરથી,
હાથમેં આવે જોડ ॥ મા૦ ॥ ૮ ॥ હોડ

મારી રાતે લહી આવ્યો,આઁબાથી સરવે
આઁબ । મુને દેખાડી જુઠોજ પાડી, બોલે
બોલ અચંભ ॥ મા૦ ॥૯॥ તાહરી બેર
હું હાથે ઉપાડી,લઇ જાઇશ માહરે ઘેર।
મારા ઘરનો તેં નખોદ વારિયો, બિહું
મિત્ર મલી ઇણ વેર ॥ મા૦ ॥ ૧૦॥ ઘર
છોડી હું નાસી આવ્યો, રાજતણેં દર-
બાર । ન્યાય કરી ઘરબાર અપાવો,
ધનચન્દ્રસૂરિ શિરદાર ॥ મા૦ ॥ ૧૧ ॥

રાજા-

સુણો સચિવજી ચતુરસુજાણ છબીલો૦
એ રાગ.-

ફટફટ નિપટ કોટવાલ, જુલમ આ-
તે આજે શું છેરે । મારા નગરમાં.નથી

રખવાલ ॥ જુ૦ ॥ ૧ ॥ એવા સેઠ વડા સુકમાલ । જુ૦ । તેની નથી કોઇ સાર સંભાલ ॥ જુ૦ ॥ ૨॥ એવા ધુરત મહા દગાદાર । જુ૦। વસે નગરમાં અનીતિ કરનાર ॥ જુ૦ ॥૩॥ શિક્ષા ચોરવડે દે-નાર । જુ૦ । મેંતો લીનો છે આ અવ-તાર ॥ જુ૦ ॥ ૪ ॥

કોતવાલ-

હુંતો ચોરજારનો રખવાલ । જુ૦ । કહો કેમ કરૂં મિત્ર સંભાલ ॥ જુ૦॥૫॥

રાજા-

જાઓ જાઓ જલદી દિલદાર ।જુ૦। જુલમી હાજર કરો આ વાર ॥ જુ૦ ॥

કોતવાલ-

આ હુકમ પ્રમાણે ગુનેગાર । જુ૦।
એતો હજૂર હાજર માલદાર ॥જુ૦॥૭॥

કાણીયો-

નથી ર હૂંતો જુલમનો કાર । જુ૦।
હુંતો ન્યાય નીતિનો ચાલણહાર ॥જુ૦
॥ ૮ ॥ મેંતો મેલી છે અડાને આઁખ
। જુ૦ । હુંતો લવા આ૦યો તુમ સાખ
॥ જુ૦ ॥ ૯ ॥ લિયો દસલાખ સોનૈયા
આજ । જુ૦ । મારી આંખ અપાવો
મહારાજ ॥ જુ૦ ॥ ૧૦ ॥

રાજા-

દશલાખ સોનૈયા આ વાર । જુ૦।

નાખો સેડના ખોલા મઝાર ॥જુ૦ ॥૧૧॥
અમ સેઠ તણે ભંડાર ॥ જુ૦ । અડાને
આઁખ પડી છે અપાર ॥ જુ૦ ॥ ૧૨ ॥
તારી આઁખ ઓલખવા કાજ ॥ જુ૦ ।
કાઢી આપો આઁખવીજી આજ॥જુ૦ ૧૩॥

કાઁણીયો-

હાય ! હાય !! થયો છે અકાજ
। જુ૦ । એતો ન્યાય નિપુણ મહારાજ
॥ જુ૦ ॥ ૧૪ ॥ આત પાસા પડે તે દાવ
। જુ૦ । તેમ રાજ કરે તે ન્યાવ ॥જુ૦॥
॥૧૫॥ કરૂંછું હું કોડ વિખાસ ॥ જુ૦ ।
અબ વન પડે તો જાઉં નાસ ॥ જુ૦ ॥
॥ ૧૬ ॥ પેરાવ્યા લોહ ઝાંઝર નિર્વેદ
। જુ૦ કર્યો જકડ઼ પકડ઼ કરી કેદ ॥ જુ૦
॥ ૧૭ ॥

કોતવાલ-

પછી સેડતણે ઘર જાય । જુ૦ ।
કરી ગોઠવણુ પેલી ત્યાં રાય ॥જુ૦॥૧૮॥

રાજા-

તેડાવો પુરોહિત કહે રીંજ । જુ૦।
બેહુ હાથે આવી લહો ચીજ ॥જુ૦૧૯॥
મેડી ઉપર વેઠી દેખી નાર । જુ૦ । લેઇ
નિસરણીને ચઢે છે તે વાર ॥જુ૦॥૨૦॥

રાજા-

હોડ પ્રમાણે ગ્રહો આથ । જુ૦ ।
લે નિસરણી જાઓ ઘાલી વાથ॥જુ૦૨૧

કોતવાલ-

'પુરોહિત વિલખો થઇ જાય ।જુ૦।

દીધો દેશવટ્ટો તિણે રાય ॥ જુ૦ ॥ ૨૨॥

રાજા–

હવે સાંજ પડી તેણીવાર । જુ૦ ।
ધનચન્દ્રસૂરિ આવે દરબાર ॥જુ૦॥૨૩॥

અંક ૩.

નાટચાચાર્ય–

રાજા સાહિબ સંધ્યાકૃત્ય કરકે જાતે થે કિન્તુ ન્યાયઘંટકા શબ્દ સુનકર પીછે સભામેં આતે હૈં।

રાજા–

પ્રધાનજી ! ન્યાયઘંટ ક્યોં વજાયા ગયા ?

પ્રધાન-

હજૂર! જિતશત્રુ રાજાકા બડા પ્રધાન યહાં આપસે કુછ પૂછનેકો આયા હૈ યદિ આપકા હુકમ હો તો વહ બોલે?

રાજા-અચ્છા બોલને દો.

જેઠો-

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

તુમ ન્યાય નિપુણતા ખ્યાત,
જિતશત્રુ રાય સુણી બાત ।
તુમ ન્યાય નિપુણતા જોવા,
મુજ મોકલ્યો શંસય ખોવા ।
મુજ પટહસ્તી લહી તોલો,
કરો વલી ત્રિહું પતલી મોલો ।
મુજ રાજસભા મે પાદુ મારે,
તેનો કેમ કરવો છે ત્યારે ।

રાજા-

રાગ કેરબા.

સેસફણુ મોરા સાહિબા, એ દેશી.

ન્યાય કહૂં સુણુ નાગરી ! તુમકું સહજ ન્યાય દિખલાઉં રે । દિખલાઉં દિખલાઉં બતલાઉં રે ન્યા૦ ॥ ટેર ॥ નદી તલાવ મોટા દ્રહકે માંય, લઇ હસ્તી નાવ બેઠાવો રે । નાવ ડૂબે જિણુ અંકિત અંકે, મોહ દ્રષદ ઇંટ પટકાવો રે ॥ ન્યા૦ ॥ ૧ ॥ દ્રષદ ઇંટિકા તોલકે માને, એસા હસ્તી તોલ કરાવોરે । પૂતલી ત્રિહું રૂપ તોલમેં સરખી, તિનકે કરણુમેં ડોરા પઠાવોરે ॥ ન્યા૦ ॥ ૨ ॥ કરણુ અર્દ્ધકંઠ ડોરો આટકે, વા તો ગ્રહણુ અરધ બુદ્ધિ

ધારી રે । અરધા લાખકા મોલ અપા-
વે, નહીં અધિક મોલ અધિકારી રે ॥
ન્યા૦ ॥૩॥ કંઠ અધો નાભી ડોરા જો
પહૂંચે, વા તો પૂરણ બુધી ગ્રહ વાલી
રે । કોડ અજિત મોલ વાકો કહિયે,
વા તો અમોલમાલ પંચાલી રે ॥
॥ ન્યા૦ ॥ ૪ ॥ એક કરણ બીજે કરણે
નિકસે, જાકો ડોરા આરંપારી રે । કવ-
ડ઼ી મોલથી આ પૂતલી માનો, વા તો
અગ્રહણ બુધી અવિચારી રે ॥ન્યા૦॥૫॥
રાજસભામેં રાજ પાટુ જી મારે, તે વાલ
કુંવર ક્રીડા કારી રે। દાન માન સરપાવ
તસ દીજે, નહીં દંડ પ્રહાર ગુનેગારી રે
॥ ન્યા૦ ॥૬॥ ઇણવિધ ન્યાય નિપુણતા
કરીને, સબકું આણ મનાવે રે । ધન

ચન્દ્ર જન ન્યાયાનુરાગી, આતો અર્દ્ધ રાત વહી જાવે રે ॥ ન્યા૦ ॥ ૭ ॥

દાસી-

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

રાણી મહેલામેં રાજવાટ જોવે,
સૂની સેજાં નીંદ વિગોવે ।
હવે રાજા મહેલાં ભણી આવ્યો,
રાણી મોતીડે થાલ વધાવ્યો ।

સૌભાગ્યવતી રાણી-

રાગ માઢ-વીરા વેશ્યાનાચારી. એ રાહ.

પ્રાણનાથજી મારા, મોહનગારા, પ્રેમના ક્યારા. પધારો મહારાજ । હું તો દાસી તુમારી, સેજાં સુવારી, ફૂલપથારી, વાટ જોવૂં ઊભી આજ ॥

સાખી.

તુમ બિન પિઉડા સેજડી સૂની,
સૂનો સખિ પરીવાર ।
સૂનાનો સોનો જ્યારે હોવે,
સેજે મળે ભરતાર રે ।
તુમે આસા ધારી, ઊભી અટારી,
ચિત્ત લગારી॥ચા૦॥૧॥

સાખી.

પ્રીતમ તુમવિન સેજ સુઆલી,
લાગે કંટક ભાલ ।
ચાંદની ચતુરા ચંદન ચોલી,
જાને અગ્નીની જાલ રે।
હવે બાંહ પસારી, નિજતનુ નારી,
મ્હેલાં મોરારી ચા૦॥ ૨ ॥

સાખી.

ઘડી પલકમહેલ જરૂકે ચઢતી,
જોતિ વાલમ વાટ ।
ભોજન વેલા આપ ન આયા,
મનમાં થયો ઉચ્ચાટરે ।
કોઇ કામનગારી,મલી ધુતારી, વાતો
કરનારી. ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥

સાખી.

ભોજનની વાલા વેલા હો ગઇ,
હો ગયો ક્રીડા કાલ ।
નિન્દ્રા ધુતારી ઘરમાં ઘાલી
તોહી ન લીધી સંભાલ રે ।
એવી પિઉ ગુનેગારી, શી કીધી
તુમારી, કહોને વિચારી ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥

રાજા-

મુજ પ્રાણુથી પ્યારી, મોહનગારી,
પતિવ્રત ધારી, બોલો છો એમ કેમ આ-
જ । તુમ વિન અન્ય નારી, સુપન નિ-
વારી, ઇચ્છું નહીં યારી, બોલોછો એમ
કેમ આજ ॥ ટેર ॥

સાખી

ભોજન ક્રીડાથી ન્યાયકરણુ રસ,
પ્રાણુ પ્રિયા મુજ પ્યાર ।
દીન દુખી અન્યાય નિવર્ત્તતાં,
રાત ગઇ એણી વાર રે ।
જરા વોલો વિચારી, મોહનગારી,
પ્રેમની ક્યારી ॥ બો૦ ॥ ૧ ॥

સાખી.

પ્રાણુપ્રિયા વખતે વાર જો લાગે,

દુખ ન ધરિયે લિગાર ।
સહુમેં સહુથી અધિક ગણું છું.
મમ હૈયાનો હાર રે ।
ઘણું શું કહું પ્યારી, હવે રોષ નિ-
વારી, સૂવો સેજ સુંવારી ॥ બો૦ ॥ ૨ ॥

સાખી.

ધન્ય દહાડો ઘડી આજ પલકની,
ધન ધન ધન–મુનિરાજ ।
સુખ શય્યા પોઢી જુગતિ જોડી,
કરે હવે ધરમના કાજ રે ।
વાહ વાહ મોરારી, જાઉં બલીહારી,
નીતિ નિહારી ॥ બો૦ ॥ ૩ ॥

અંક ૪.

ખબરીદાર—

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

થયો પ્રભાત ને ઊગ્યો ભાણ,
રાજ પડ હો સુન્યો નિજ કાન।
પૌષધશાલા જઇ પોસહ લીધો,
ચૌદશ પૂનમ છઠ તપ કીધો।
પારણા દિવસ જ્યારે આવ્યો,
કર્યો સ્વામી વચ્છલ મન ભાવ્યો।
રાજા પારણો કરવા બેસે,
રાણી હરસ ધરી થાલ પુરશે।

દાસી—

રાગ—પણીહારી.

સજી સિણગારને સંચરી, મનુહારી

રે લો। પ્રેમ પ્યારી રે લો ।સોભાગ્યવંતી તેણીવાર, ગુણ ખાણી રે લો।।સખી સહેલિયાં ઝૂલરે, મનુહારી રે લો। પુરસે પ્રેમ ભરતાર, ગુણખાણી રે લો ।। બત્રી ભોજન તેત્રી સાલના, । મ૦ । કરે ભોજન ભગતિ રસાલ । ગુ૦ ।

જૈનનિમિત્તિયા—

રાજ અધિષ્ઠાતા તે સમે । મ૦ । દેવી દિવ્ય નિહાલ । ગુ૦ । પક્ષરહિત વિચારતી । મ૦ । રાયનો કહેવો ન્યાય । ગુ૦ ।

"સભાજનો ! રાજ અધિષ્ઠાતા દેવી રાજાકે ન્યાય દઢતા કી પરીક્ષા કિસ પ્રકાર કરતી હૈ, ઇસ બાતકો ધ્યાનમાં રખો ।"

વિદુષક-

ત્રિતાલી ચોપાઇ

માય વચ્છ રામત કરતાં,
આવી ચહોટા માંય મન ગમતાં ।
વાછડો બૈઠો મોટી વાટે,
ગાય લાડ઼ કરી વછ ચાટે ॥

વગ્ગીવાન-

રાગ–ઠુમરી.

રાજકુવર રયવાડ઼ી રમવા, સજી સિણગાર વેસી વધીયઁા રે ॥ ટેર ॥ જાઇ જુઇ કેરંટ ગુલાબકો, ફૂલ પગર શિર છત્ર ધરીયઁા રે ॥ રા૦ ॥ ૧ ॥ પંચધાર પરખિત દિનકર સમ, ગાડી પવન વેગે ચલી ચલીયાં રે ॥ રા૦ ॥ ૨ ॥ કોમલ

વચ્છ ઊપર રથ ફરિયો, જીવ રહિત વ-
ચ્છને કર દિયાં રે ॥ રા૦ ॥ ૩ ॥ અસક
અસક ગૈ રૈવત રીકત, જલબિન ટલ-
વલે જેસી મછિયાં રે ॥ રા૦ ॥૪॥ લોક
કહે જા રાજસભામેં ધનમુનિ ન્યાય
કરણ રસીયા રે ॥ ૫ ॥

વિદુષક–

ત્રિતાલી ચોપાઈ–

ગૈ દોડતી દડવડ શ્રૃંગે,
કીધો ન્યાય ઘંટ રવરંગે ।
રાય પ્રથમ કવલ મુખ આસે,
સુન્યો ન્યાયઘંટ રવ પ્યાસે ॥

રાજા–

દેશી–ગિરધારીકી—

સુન પ્યારી રે ન્યાયઘંટ રવ આવે, મુજ-

ભવ્ય ભોજન નહીં ભાવે । મોહનગારી રે ચિત્ત ચેન નહીં પાવે, જ્યાં તક ન્યાય કોઇ નહીં આવે ॥ ટેર ॥

ઝૂલ—

તુમેં અઠમ પારણું કરજ્યો રે, મુજ ભોજન વાટ મ જોજ્યો રે; મુજ આણ શિરપર ધરજ્યો રે, વલી કરજ્યો રે, ભોજન ભગતિ પાછું આવે ॥ જ્યાં० ॥ ૧ ॥ એમ કહી હું તતકાલૂં રે, છોડી ભોજન ન્યાયઘંટ ભાલૂં રે, ફર્યાંદી કોઇ ન નિહાલૂં રે, ફર્યાંદી રે ચકિત ગૌ નો ચિત્ત ચાવે ॥ જ્યાં० ॥ ૨ ॥ ગૌ માહરો પલ્લો ઝાલી રે, લઇ વછડા પાસે ચાલી રે, કરી સાન સમજાવે વાલી રે, વિગતે વાલી રે. નિજ વાછડો મૃતક બતાવે ॥

જ્યાં૦ ॥ ૩ ॥ મેં વછ મુઓ જોઇ બોલ્યો રે, વિન અપરાધી ગૌ વછ ડોલો રે, યો કિણ કરમ કર્યો નિટોલો રે, મહા પાપી રે, એવા પાપ કરી જન્મ ગમાવે॥જ્યાં૦ ॥ ૪ ॥ લોક જાણે પણ નવિ કેવે રે, કોઇ સત્ય નામ ન લેવે રે, રાજા સકત દંડ જો દેવે રે, પૂછંતારે કમડોલિ બાત બતાવે ॥ જ્યાં૦ ॥૫॥ જ્યાં લગ પાપીનો પાપ ન પ્રગટે રે, ત્યાં લગ ભોજન કરવું મુજે ન ઘટે રે, સાગરિક ઘનમુનિ નિકટે રે, વલી નિકટે રે ચારો આહાર પચખાવે ॥ જ્યાં૦ ॥ ૬ ॥

રાજકુઁવર—

ત્રિતાલી ચોપાઇ—

રાજા તીન દિવસ તપ કાધા,

આપ આગલ બોલૂં થઇ સીધો ।
મુજ અરજ સુણો મહારાજ,
મેં તો વિણસાડ્યો નિજ કાજ ।

સાચ ફેરવા.

કુસંગી કુસંગી કુસંગી, પાપી મિલગએ । કુ૦ । અફલ ભયે મોરે નેન, નેના કુસંગી પાપી મિલગએ ॥ટેર॥ મહા પાપી મહાપાપી મહાપાપી ગુનેગારી, મઉ વછ બારંક નાદાન ॥ ને૦ ॥ ૧ ॥ તુમતો કુલવંશી કુલવંશી કુલવંશી પિતાજી, ભયે ચન્દ્ર કિરણ મંડાન ॥ ને૦ ॥ ૨ ॥ મેં તો કુલંછી કુલંછી કુલંછી હું પાપી, કુલમેં છાર સમાન ॥ ને૦ ॥ ૩ ॥ મેરે પાપજોગી. પાપજોગી પાપજોગી શિક્ષા દીજે, ધનમુની તારક

રાજ ॥ નં૦ ॥ ૪ ॥

રાજા-

પ્રધાનજી ! શાસ્ત્રકે જાણકાર પં-
ડિતો કો શીઘ્ર બુલાના ચાહિયે ?

પ્રધાન-

હાં હજૂર બુલવાતા હૂં । અરે ! છ-
ડીદાર સ્મૃતિશાસ્ત્રજ્ઞ લોગોંકો જલ્દી
બુલાકર લાઓ ! મહારાજા-ધિરાજકા
હુકમ હૈ ।

છડીદાર-

જો હુકમ ! યહ ચલા ।

સ્મૃતિ શાસ્ત્રજ્ઞ-

જય હો મહારાજાધિરાજ-શ્રીયશો

બ્રહ્મ રાજાકી જય, ખમા ઘણી !!

રાજા—

અરે સ્મૃતિશાસ્ત્રજ્ઞો ! પક્ષપાત ર-હિત નીતિ પૂર્વક કહો કિ રાજકુંવર કો ક્યા દંડ દેના ચાહિયે ?

રાગ કેરબા.

બિરાજે બંગલેમેં, મેરા ગોડીચાપા૦

એ દેશી ।

ન્યાયનીતિધર સુણુ હો રાજા, ગુન હો કરો વકસીસ । ભલાજી રાજા । ગુ૦
" વિચારો મનડામેં " (એ ટેક)
વિનય વલ્લભ નિજ બાલકે ઊપર, ક-રવી નહીં યોગ્ય રીસ ॥ ભ૦ ક૦ વિ૦ ॥ ૧ ॥ રાજ્ય યોગ્ય એક પુત્ર તુમારો, સકલ કલા ગુણુધામ । ભ૦ સ૦ । શાસ્ત્ર

ન્યાયની શિક્ષા કરતાં, રાજવિશ્વાસ ને ઠામ ॥ ભ૦ રા૦ વિ૦ ॥ ૨ ॥

રાજા–

કિસકા રાજ રૂ કિસકા બેટા, કિસકા અરથ ભંડાર । ભ૦ કિ૦ । પંચ બોલ પાલે તે રાજા, મારે કરવો ન્યાય નિરધાર ॥ ભ૦ । ક૦ વિ૦ ॥ ૩ ॥ દુષ્ટ દમનને સજ્જન પૂજા, ન્યાય વૃદ્ધિ કરે કોશ ।ભ૦ ન્યા૦ । પક્ષપાત ન કરે કોઈ જનનો, મિત્રનો કરે વો પોષ ॥ ભ૦ મિ૦ વિ૦ ॥૪॥ તિન કારણ મુજ ન્યાય તે કરવો, પક્ષપાત નહીં કોય । ભ૦ પ૦ । ધનચન્દ્ર ધન્ય યશોબ્રહ્મ રાજ, પંડિત બોલે ન્યાય ॥ ભ૦ પં૦ વિ૦ ॥ ૫ ॥

સ્મૃતિશાસ્ત્ર-

ત્રિતાલી ચોપાઈ.

રાજવી ! સુણો શાસ્ત્ર વિચાર,
કરો દંડ નીતિ નિરધાર ।
જેને જેવી રીતે વછ મારયો,
તેણે તેવી રીતે મારવો ધારયો ।

રાજા-

કરયો વેશ્યાયે કેર, ઉપજે ઝેર૦એ દેશી.

આજ અણાવું બેલ, (રથ) અશ્વ-
કર જેલ,સુવાલી મેલ, આગલ કુઁમરને।
નવી કરવો એહવું અન્યાય, સમજાવે
જનને ॥ ટેર ॥ ગૌવછ મારણહાર, વ-
રતી એ વાર, ચોરી કરનાર, ઝ
લવને ॥ન૦ ॥ ૧ ॥ સજી સિણુગાર, હિ-

યાના હાર, પુત્ર પણ પ્યાર, પાવે શિ-
ક્ષાને ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥

પ્રધાન-

આવે દરબાર, કુંવર પરિવાર, સ-
મજાવે અપાર, રાજ નવિ માને ॥
ન૦ ॥ ૩ ॥

રાજા-

સારથી આજ, કહુ રથ સાજ, કું-
વરની પાજ, ચલાવો રથને ॥ ન૦ ॥૪॥

સારથી-

જંપે જોડી હાથ, કંપે નિજ ગાત,
નવિ રથ જાત, ધનચન્દ્ર રાજકુઁવરને ॥
ન૦ ॥ ૫ ॥

નાટચાચાર્ય-

ત્રિતાલી ચૌપઇ.

સારથી થઇ કોઇ રથ ન ચલાવે,
રાજા પોતે સારથી થાવે,
કુઁવર વદન ઊપર રથ ડોલે,
દેવી પ્રગટ થઇ ત્યાં બોલે ॥

રાજા અધિષ્ટાતા દેવી-

માર માર તલવાર ઊભો જો૦ એ રાગ.

વાહ વાહ વાહ રાજા ન્યાચી તો તૂં । ન્યાચી તો ન્યાચી તો ન્યાચી તો તૂં ॥ વાહ૦ ॥ ટેર ॥ નિજ પુત્ર તણો પણ પક્ષ ન કીનો, ધન્ય માત ધ-ન્ય તાત ને તૂં ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥ ધન્ય દિ-વસ ધન્ય પક્ષ માસને, ધન્ય ઘડી ધન્ય

જન્મની તૂં ॥ વા૦ ॥ ૨ ॥ ધન્ન ધરા ધન્ય ગામ નગરને, જયાંધ્વંસ કરે અન્યાય તો તૂં ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ ગાયડીને વછ માયાને રૂપે, પક્ષ રહિત પરખ્યો છે તે તૂં ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ કુસુમવૃષ્ટિ વસુવિજય વરતાવી, દેવી હું જાવૂં નિજધામ ને તૂં ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥

વનપાલ-

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

પ્રભુ ! ન્યાય નિપુણતા ચીન્હ,
રાજ થયા આતમ ગત લીન ।
મુનીન્દ્ર ધર્મ ઘોષ ગુરૂ આવ્યા,
આજ હું ફૂલડે આપ વધાવ્યા ।

રાજા—

દેવ દિવાલી આજ મેં ભાલી, એ દેશી.

આજ આણંદ મ્હારે આજ દીવાલી, ગુરૂજી પધારચા વનડાલી । રૂમ ઝુમ રૂમઝુમ પ્રફુલ્લિત થઈ ને, દીધી વધામણી લખરાલી ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥

કોતવાલ—

કોટુંવીકને હુકમ કરીને, મંદિર મહિલાં સિણગારી । પંથ પંથ છટકાવ કરીને, ફૂલ પથરાવ્યા મહાકારી ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ ચતુરંગ સૈન્ય સજી સહુ સાજે, વિવિધ વાજિત્ર વાજે ટકસાલી । સજી સિણગાર અપછર સમ સુંદરી, કોકિલ

કંઠ ગાવે વાલી ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ પુન્ય પનોતી અંતેઉરથી, સોભાગ્યવતી રાણી ગુણશાલી । સખિ સાહેલિયાં સાથ ઝૂલરે, સોવન ફૂલ ભરી થાલી ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ આડંવર આવે મંગલગાવે, ગહુંલી રચાવે, સુખશાલી । ધનચન્દ્ર ધ્યાવે, મોતીડે વધાવે, લૂંછના લેતી લટકાલી ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥

વંદગીદાર-

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

રાજા વિધિયુત ગુરૂને વાંદી,
વેઠા જોગ્ય સભા આણંદી ।
સુણવા વાંછે ધરમ સુવિનીત,
ગુરૂ ઉપદેશ દે સમય ધીત ।

ગુરૂ ધર્મ ઘોષ-

રાગ હિંડામેં.

ચોરાસીના ફેરા ફરતો, દુલહો નરભવ પાયો રે । મોહ માયા મદ જાલમેં ફસિયો, ફોગટ જન્મ ગમાયો રે ॥ "ભવિજન ભૂલેમાં, ભવિજન ભૂલેમાં થેં ચિંતામણી સમ નરભવ પાયો રે" ॥ ભ૦ ૧ ॥ ટેર ॥ ગરભાવાસનો દુખડે । મોટો, જન્મ સમય તૂં ભૂલો રે। વીરજ રૂધિરનો આહાર કરીને, ઊંધે મસતક ઝૂલ્યો રે ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ જન્મ લિયો જબ માયને વલગો, મીચ મીટડો (સ્તનચોંચ) ધાયો રે । બાંધી મૂઠે આયો પાપી, હાથ પસારી જાયો રે ॥

ભ૦ ॥ ૩ ॥ વાર વરસ હે બાલપણામેં,
ખેલત ખેલ ગમાયો રે । સોલે સાંન ન
આવી તુજને, જોબ્બન જોર મચાયો રે ॥
ભ૦ ॥ ૪ ॥ વીસ પચ્ચવીસ વરસ મગ-
રૂરી, નારી રસ લલચાયો રે । ખટરસ
ભોજન આહાર કરીને, સણગારે ગલ-
ચાયો રે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ તીસ તરૂણી
ધનનો લોભી, ચાલીસ ચતુર કહાયોરે ।
પચાસે પાકો સાઠે થાકો, સિતરે સૂન્ય
સવાયો રે ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ અસ્સી ચ-
ડિઆ નેઊ નડિયા, રોગાદિક દુખ ચ-
ઢિયા રે । શો સુકૃત કરિયા વિન પાપી,
નરક નિગોદે પડિયારે ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥
ધન જોવન મદ મેં તૂં માતો, જાતાં કાલ
ન જોયેરે । નારી નિરૂપમ વિષય લા-

लच्छ करी, फोगट जन्म विगोवेरे ॥ भ० ॥ ८ ॥ माल मुलक सव राज ख-जाना, जातां वार न लागे रे । मात पि-तादिक कुटुंब कबिला, अंत अवस्था त्यागे रे ॥ भ० ॥ ९ ॥ आरंभ पाप करी तुं बहुलो, कवडी कवडी धन मेले रे । सगा व्हाला थइ खाइ जाशे, करी नागो लकडां ठेलेरे ॥ भ० ॥ १० ॥ स्वा-रथ कारण सहु सगा छे, विन स्वारथ करे ठागा रे । पुन्य कारण तने पा-छो ठेली, पाप करावण आगा रे ॥ भ० ॥ ११ ॥ ज्यां लगि देहडी दीपक दीसे, त्यां लगि सगा संबंधी रे । देहडी दी-पक लोप हुआ पछी, काया दुरजन गंधी रे ॥ भ० ॥ १२ ॥ निज वपु पणु ताहरो नहीं छे, तो कुणु छे सुखकारी

રે । દેહડી હંસો ઉડી ગયા પછી, કુણ તાહરી કુણ માહરી રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ શત્રુ મિત્ર તે કુણ છે જગમાં, કુણ છે કેનો કોઇ રે । અધરમ શત્રુ ધર્મ મિત્ર છે સાંચો, સાંચો જ્ઞાન સખાઇ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઝૂઠી કાયા ઝૂઠી માયા, ઝૂંઠો છે જગવંકોરે। આખિર સહુને છોડી જાવે, કુણ રાજા કુણ રંકો રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ આ સંસાર સમુદ્રને તરવા, જિન ભગતિ છે નાવા રે । દ્રવ્ય ભાવ જિન ચરણની સેવા, કર મુગતિ સુખ પાવા રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥ સર્વ ઉપદેશનો સારજ એહ છે, નિજ આતમ ઉજવાલો રે । શીલ સંતોષ ગંગાજલ નિરમલ, ધનચન્દ્ર ચરણ પખાલો રે । ભ૦ ॥ ૧૭ ॥

પ્રેધાન-

ત્રિતાલી ચોપાઇ.

ઉપદેશ સુણી રાજા મહેલાં જાવે,
રાજા રાણીને સમજાવે ।
સંસારની અથિરતા દેખાવે,
મુનિ સંજમ સે લય લાવે ॥

અંક ૫ મો,

રાજા-

ભેષ ઉતારો રાજા ભરથરી, એ દેશી.

જોગલેસું યે રાણી જનનો, જાણ્યો
અથિર સંસારજી। અંજલી જલ જિમ
આઊખો, જાતાં ન લાગે વારજી ॥ ૧ ॥
જોગ રૂડોરે રાણી જૈનનો ॥ ટેર ॥

રાણી-

જોગ જુગતિ જાણ્યા થકી, વાલમ જોગ પલાયજી । જોગ જુગતિ જાણ્યા વિના, કેમ જોગ લેવાયજી ॥ જોગ ક-ઠિન રાજા જૈનનો ॥ ૨ ॥

રાજા-

સુગુરૂ સેવનથી સુલભ છે, જાણવો જોગ સ્વરૂપજી । અનુમતિ દ્યો હું આ-દરૂં, જિમ નવી પડું ભવ કૂપજી ॥ જો૦ ॥ ૩ ॥

રાણી-

રાજ ઋદ્ધિ રમણી ભોગવો, વાલો જોબન વેષજી । કાયા કોમલ તુમ તણી, નવિ કષ્ટ સહે લેશજી ॥ જો૦ ॥ ૪ ॥

રાજા–

જોવન છે દિન ચારનો, રમણી રંગ પતંગજી। રાજરિદ્ધિ પરિવાર જે, આખિર ન આવે સંગજી ॥ જો૦ ॥ ૫ ॥

રાણી–

ફૂલ શય્યા અતિ ફૂટરી, ખૂંચે કોમલ કાયજી। નિત્ય જમીપર સૂવણો, કહો કેમ કરશ્યો રાયજી ॥ જો૦ ॥ ૬ ॥

રાજા–

ફૂલ સય્યા નિત પોઢવો, કોમલ જાસ શરીરજી । ધગતી શિલા પર સંથરચા, ધન્ય અરણિક જેવા ધીરજી ॥ જો૦ ॥ ૭ ॥

રાણી—

ગજ રથ ઘોડા પાલખી, લછમી લીલા અથાગજી । ભોગ તજી જોગ આદરો, કહો કોણ ઘરનો વેરાગજી ॥ જો૦ ॥ ૮ ॥

રાજા—

ગજ અંબાડિયે બેસતાં, કરતાં ભોગવિલાશજી । તે નર અંતે માટી થયા, ઉપર ઉગ્યા છે ઘાંસજી ॥જો૦॥૯॥

રાણી—

ઘર ઘર ભિક્ષા માંગવી, અરસવિ-રસ મલે આહારજી। પાય અલવાણે ચાલવો, કરવો ઉગ્ર વિહારજી ॥ જો૦ ॥૧૦॥

રાજા-

લાખ ચોરાશી ચૌવટે, ભમિયો ભવદુખ જાલજી। ઘરઘર ભિક્ષા માગતાં વીત્યો અનંતો કાલજી ॥ જો૦ ॥ ૧૧ ॥

રાણી-

શીયાલે શી પડે ઘણી, ઉન્હાલે લૂં વાયજી। ચોમાસે ઝરે વાદલી, એ દુખ કેમ ખમાયજી ॥ જો૦ ॥ ૧૨ ॥

રાજા-

શીયાલાની શીતમાં, પાની ભરે પણિહારજી। પાણુતીયા પાણુત કરે, હાલી બલદ મરે ઠારજી ॥ જો૦ ॥ ૧૩ ॥
ધૂપ પડે ધરતી તપે, ઉન્હાલે ઉન્હો

વાયજી । ભાટીયારા ભાડ ઝોંકવા, લકડા ઘાંસ લેવાયજી ॥ જો૦ ॥ ૧૪ ॥ ચૌમાસે ઝરી લાગતાં, હાલી વલદ ખેલાયજી । પંથી પંથે ચાલતાં, કાદવ કીંચ અથડાયજી ॥ જો૦ ॥ ૧૫ ॥

રાણી-

ગુરૂ આણાયે ચાલવૂં, કરવો વિનય પ્રકારજી । લોચ કરણો અતિ દોહિલો, ચારિત્ર ખાંડાની ધારજી ॥જો૦॥૧૬॥

રાજા-

ગુરૂ આણા નથી દોહિલી, નથી દોહિલો લોચજી । શીલ સંતોષી હવે આતમા, જો કરે લોંચ સંકોચજી ॥ જો૦ ॥ ૧૭॥

રાણી-

મેણ તણે દાંતે કરી, લોહ ચણા ન ચવાયજી । સ્વાદ કિસો લૂખા કબલમેં, તેમ જોગનો સ્વાદ જણાયજી ।જો૦।૧૮।

રાજા-

રોગી રોગ મિટાડવા, કરે પથ્ય આહારજી । કરમ રોગ તિમ મેટવા, ધરવો ચરણ સંસારજી ॥ જો૦ ॥ ૧૯ ॥

રાણી-

ચઢવો મોમ તુરંગકો, ચલવો પાવક માયજી । જોગ રીત અતિ કઠણ છે, કિણસે પાલી ન જાયજી ॥જો૦॥૨૦॥

રાજા-

જોગ રીત નહીં કઠિણ છે, મેણુને ઘોડે ચઢાયજી । જોગ ચઢી યુક્તિ જસ કને, તસ નહીં અગની અભડાયજી ॥ જો૦ ॥ ૨૧ ॥

રાણી-

કર અહી હવે કારમો, કેમ કરી કરો છો સનેહજી । છટકે સું છોડી ચાલતાં, થરહર કંપે દેહજી ॥જો૦॥૨૨॥

રાજા-

પુદગલ સનેહ છે કારમો, કારમી છે નિજ દેહજી । કારમો સનેહ તજી પદમણી, સાચો ધરમ સનેહજી જો૦૨૩

રાણી-

ભય નથી પામતા ભૂપતી, કરતાં

સંસારનો ત્યાગજી । તો હું જાણું તુમ ઊપનો, જ્ઞાન ગરભિત વૈરાગજી જો૦૨૪ તુમ અમ સંબંધ કોઇ ભવ તણો, તો કેમ છોડયો જાયજી । હું પણ સંજમ આદરી, સેવીશ તુમારા પાયજી જો૦૨૫

રાજા-

સાચો સનેહ રાખો સુંદરી, તો ચાલો અમ સાથજી । જોગ કરી શિવ સુખ સેજમાં, અભંગ જોડી રાખો હાથજી ॥ જો૦ ॥ ૨૬ ॥

નાટયાચાર્ય-

રાજા રાણી હવે રંગથી, પુત્ર થાપી નિજ પાટજી । સાત ક્ષેત્રે ધન વાવરી, ઓચ્છવ કરી વહુ ઠાઠજી ॥ " જોગ

લીનોરે રાજા રાનિયે " ॥ ૨૭ ॥ સંજમ લેઇ સુરપદ લહી, કરી એક અવતારજી। ધન ચન્દ્રસૂરિ શિવ સુખ પામશે, મહા વિદેહ મઝારજી ॥ જો૦ ॥ ૨૮ ॥

સર્વપાત્ર-

નેમકી જાન બની ભારી, દેખનકું
આવે૦ એ રાગ.

સીયાણે સુવિધિ સુખકારી,
પ્રતિષ્ઠા હેમસૂરી ભારી ।
મહોદય મંગલ મનુહારી,
મુરતી હૈ મનમોહનગારી
॥ સી૦ ॥ ટેર ॥

સાખી-

મૂરતી મોહન બેલડી,
ચોવીસ જિનની સાર ।

મંદિર દેવ વિમાનમેં સોહે,
સુરસુંદરી મનુહાર ॥
ઝૂલ.-
દેવલિયો દીપે સુભકારી,
ચિહું દિસે વિમાન પંક્તિ ધારી ।
નિરખતાં નેણાનંદકારી,
પૂજતાં પાતિક નિસ્તારી
॥ સી૦ ॥ ૧ ॥
સાખી-
કુમારપાલ ભૂપાલ ભરાવી,
મુરતી નખ ચખ જોડ ।
જીવંતી નિજ પૃથિવ કરિને,
પૂરિત મનના કોડ ॥
ઝૂલ-
જોડ કરી સંપ્રતિ સહુ જહારી,
ન્યાય ધર્મ સીમા નિરધારી ।

અરિહંત ભગતી ઉરધારી,
ગણધર પદવી વરનારી
॥ સી૦ ॥ ૨ ॥

સાખી–

નારી નિરૂપમ સોભાગ્ય સુંદરી,
યશાબ્રહ્મ રાજાન ।
ન્યાય ધરમ કરી નૂતન નાટક,
પહોતા શિવપુર ઠાણ ॥

ઝૂલ–

ગાન કરી નાટિક રચનારી,
દ્રવ્ય ભાવ પૂજા ભજનારી ।
સુબુધિ જિન પૂજો સજનારી,
મહોદધી પાર ઉતરનારી
॥ સી૦ ॥ ૩ ॥

સાખી–

ભવોદધી પાર ઉતારવા,

સફરી જહાજ સમાન ।
નાનાવિધ અંગી કરી રચના,
ઝગમગ દીપક જ્ઞાન ॥
ઝૂલ-
તાન કરી વાજિંત્ર ધોંકારી,
વજાવે સગીત સહચારી ।
રૂમઝુમ વંસુરી વાજારી,
ઠમક ઠમ ઘૂઁઘરી ઠમકારી
॥ સી૦ ॥ ૪ ॥
સાખી-
ઘુંઘર ઠમકે નાચતી,
મંદોદરી મનુહાર ।
રાવણ તાંત વજાવતાં સોકાંઇ,
તૂટી તાઁત તિણવાર ॥
ઝૂલ-
વાર નહીં સાઁધત તિણવારી,
હાથસુ નસકો નિકસારી ।

અષ્ટાપદે નાટક પૂજારી,
કરંતા તીર્થંપ પદ ધારી
સાખી— ॥ સી૦ ॥ ૫ ॥
જૈનવિદ્યાશાલા અતિ સુંદર,
શહર સીચાણે વિશાલ ।
નાનાવિધ કૌતક કરી રચના,
દીસે ઝાકઝમાલ ॥
ઝૂલ—
અધ્યાપક નગરાજ ટોલી સારી,
જૈન ગુણ ગાયન કરનારી ।
હારમોની વાજા વજવારી,
કરતાં જિનભગતી દિલધારી
સાખી— ॥ સી૦ ॥ ૬ ॥
સોહમતપગણ વાંચયમ પતિ,
સંઘ વિનતિ અવધાર ।
ચતુર માસ કરી ધરમ ધ્યાનમાં,

વરત્યા જયજયકાર ॥
ઝૂલ–અઠાઇ મહોચ્છવ ભયો ભારી,
ષડાવશ્યક સૂત્ર ભગતી ધારી ।
ચઢે તપનિસાણુ સંચારી,
વરઘોડા ઠાઠ મચે ભારી ॥સી૰॥૭॥
સાખી–ઉગણીસે ઉનસિત્તર સાલમેં,
ચૈત્ર ઓલી મઝાર ।
નગરાજ ટોલા કથન સ્વીકારી,
નાટક વિરચ્યો શ્રીકાર ॥
ઝૂલ–શ્રીયુત રાજેન્દ્રસૂરિ ધારી,
ગુરૂપદ ઉત્તમ આચારી ।
સીષ્ય ધનચન્દ્રસૂરિ ભારી
વજડાયાં સુજસ પડહસારી॥સી૰ ૮

ઇતિશ્રીયશોબ્રહ્મનૃપનાટકં સમાપ્તમગમત્

श्री शांति जिन-लावणी.

शान्तिनाथ ने समरण करिने कहूं पंचाङ्गी विस्तारी, सूत्र निर्युक्ति भाष्य ने चूर्णी टीका जाणो हद भारी । पंचाङ्गीने जो नहीं माने, सो मिथ्यात्वी निरधारी, तीनथुई का सूत्र बताऊँ जगमें वर्ते जय कारी ॥ १॥ महानिशीथ सूत्र में चारों सूत्र कहा है जाहारी, आवश्यककी सर्व पंचाङ्गी ए छ लेना संभारी । व्यवहार भाष्य चूर्णी ने टीका लघु चूर्णी को सुख कारी, बृहत्कल्पनो भाष्य इग्यारमो विशेष चूर्णी टीका कारी, ॥ शां० ॥ २ ॥ आवश्यक अवचूरी पन्दरे सोलमि दीपिका साधारी, उत्तराध्ययननी बे लघुवृत्ति पाई अवचूरी को धारी । ग्रन्थवीश पंचाङ्गी केरा प्रकरण दाखूं हितकारी, अंगचूलिया वन्दन पयन्नो वर्द्धमानस्तुति देखारी ॥ शां० ॥३॥

पूजा चैत्यवंदन—पंचाशक दोनों वृत्ति सहकारी, श्राद्धविधि टीका ने भाषा सार्द्धशतक मूलभाषारी। प्रतिमाशतक वृद्ध लघुवृत्ति शतपदी को संका वारी, सन्देहदोलावली हेतु आवश्यक श्राद्धदिनकृत गाथारी ॥ शा० ॥४॥ चोवीश अधिका ग्रन्थ सखाई पोथी देखो पूरारी, जैनतत्त्वादर्शे देखो चारसो सतरे पृष्ठाँरी। चैत्यवन्दन ए चैत्यें होवे पंचाङ्गी छे उपगारी, आवश्यकविधि त्रीसुं ग्रन्थे भाषे जिनजी जयकारी ॥ शा० ॥ ५ ॥ श्रुतदेवी जिनवाणी वरते करते वन्दन गणधारी, भगवइ निशीथ सूत्र में देखो संका कंखा दो टारी । आवश्यकनी दीपिका वरजे देवीथुई छे संकारी, "सूरिराजेन्द्रजी" आप निरंजन अन्य देव हैं अवतारी ॥ शां० ॥ ६ ॥

શુધ્યશુદ્ધિપત્રમ્.

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ટ	પંક્તિ
પ્રણુ	પ્રાંણુ	૭	૭
વંદા	બંદા	૯	૧૩
જાન	જા ને	૧૦	૧૦
મસલ	મૂસલ	"	૧૩
હુવ	હુવે	૧૪	૧૫
સિરા	શિરો	૧૫	૧૪
૧વ	વિ	૧૭	૧૫
વોલે	બોલે	૧૯	૧૨
કિનકં	કિનકૂં	૨૦	૧૪
વરસાં	વરસે	૨૩	૪
કરસાં	હુરસે	"	૫
આતે	આ તે	૩૨	૯

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ટ.	પંક્તિ.
વેઠી	બેઠી	૩૩	૭
વાલ	બાલ	૩૭	૧૧
વોલો	બોલો	૪૧	૧૨
પડ હો	પડહો	૪૩	૫
છ્ટ	છઠ	,,	૭
વંતી	વતી	૪૪	૧
પારણે	પારણો	૪૭	૫
નિહાલ્	નિહાલૂ	,,	૧૧
રાજ	રાજા	૫૨	૧૩
કહુ	કહું	૫૪	૮
વિક	બિક	૫૭	૮
વાલી	બાલી	૫૮	૧
વેઠા	બૈઠા	૫૮	૧૨
દુખડે	દુખડો	૫૯	૮

અગાઉસે મદદ દેકર ગ્રાહક હોનેવાલે સદ્‌ગ્રહસ્થોંકી નામાવલી --

શ્રીસિયાના નગર-

૧૦૧ સંઘવી ધૂપાજી વનેચંદજી.

૧૦૧ શા. પનાજી સૂરતિંગજી

૧૦૧ શા લખમાજી જેતાજી.

૫૧ શા. કપૂરચન્દ ભીખાજી.

૫૧ શા. લૂંબાજી ભગવાન-ચુનીલાલ ખુશાલજી.

૫૧ શા. તિલોકચન્દ ખૂમાજી.

૫૧ શા. રાજાજી સ્વરૂપચન્દજી.

૫૧ શા. જુહારમલ્ল ભગવાનજી.

૨૫ શા. કસ્તૂરજી જેરૂપ.

૨૫ શા ચમનાજી હુકમાજી.

૨૫ શા. લખમાજી હુકમાજી.
૨૫ શા. પ્રાગાજી જેઠમલજી.
૨૫ શા. કેસરીમલજી હેમરાજ.
૨૫ શા. નવાજી પનાજી.
૨૫ શા. ચૂડાજી સાંકલચન્દ.
૨૫ શા. વનાજી લાદાજી.
૨૫ શા. લાલચન્દ પ્રતાપચન્દ ખૂમાજી.
૧૯ શા. કપૂરચન્દ ભગાજી.
૧૨ શા. નરસિંધજી હિન્દુમલ.
૧૨ શા. પેરાજજી ભાવાજી.
૧૨ શા. ચેનાજી કેસાજી
૧૨ શા. ચેનાજી. અમરિંગજી.
૧૨ શા. ભીમાજી દલાજી.
૧૨ શા. મોતીજી દલાજી.
૧૨ શા. છોગમલ કપૂરજી.
૧૨ શા. ભીખાજી નરસાજી.
૬ શા. મુલચન્દ જેઠાજી.

૬ શા. મોતીજી અદ્દાજી.

૬ શા. ઉમેદમલ્લ અદ્દાજી.

૬ શા. વેલચન્દ મન્નાજી.

૬ શા. પરકાજી ભૂતાજી.

૬ શા. ભગાજી રાજાજી.

૬ શા. અચલ્લાજી હાંસાજી.

૬ શા. જીવાજી ધૂડાજી

૬ શા. હુકમાજી સવાજી

૬ શા. કેગાજી છોગમલ-પનાજી.

૬ શા. મનરૂપજી અમરિંગજી.

૬ શા. પેરાજજી જેતાજી.

૬ શા. વન્નાજી ચમનાજી.

૬ શા. અચલ્લાજી ચેનાજી.

૬ શા. ભગાજી કસનાજી ગાંધી

૬ શા. પ્રતાપજી પ્રાગાજી ગાંધી.

૬ શા. કપુરચન્દ નવલ્લમલ હુકમાજી.